

4. ADVENTNA NEDELJA

Mt 1,18–24

Sveti Duh omogoča, da se uresniči in izpolni, kar je povedal Gospod. Značilna znamenja te izpolnitve in uresničitve so taka, da na glavo obrnejo vse človeške sisteme: to sta deviško rojstvo in krušno očetovstvo. Emanuel, Bog z nami, je sad delovanja Duha, ki ga Bog svobodno daje in po njem vstopa v občestvo z nami.

Emanuel, Bog z nami, je potreboval družino. Potreboval je par, v katerem bi kraljevala ljubezen in ob katerem bi Božje Dete mirno raslo. Marija in Jožef sta dva mlada, ki se imata rada. Ne egoistično, ampak trdno in odprto pred Božjim pogledom in v globinah svojih src. Jožef je Marijo ljubil in spoštoval. Zaprošil jo je za ženo. Nista še živela skupaj, a njuna zaroka je bila po judovskih zakonih že dokončna zavezanost, da se poročita. Tudi Marija je ljubila Jožefa in njena usoda žene je bila z zaroko že določena. Za Jude zakon ni bil nikdar ovira za globoko in življenjsko povezanost z Bogom. Potomci so bili zanje znamenje Božje zaveze, sterilnost pa so imeli za prekletstvo.

Božji poseg povzroči propad človeškega načrta. Občudovanja vredno ljubezen med Marijo in Jožefom pretrese drama. Mariji, ki je po Svetem Duhu zanosila in nosi Jezusa, o svoji resnici ne uspe prepričati Jožefa. S tem tvega smrt s kamenjanjem. Jožef, pošten in pravičen mož, trpi, ker Mariji ne more več zaupati, saj dobro ve, da ni on otrokov oče. S krvavečim srcem razmišlja, da bi ji vrnil svobodo in prekinil obveznost poroke.

Kakšna bolečina za Marijo! Jožef dvomi o njej in je ne razume. Par v krizi, bi rekli danes. Oba sta pričakovala Izraelovega Mesijo. Zaupan jima je bil v roke, a ga Jožef noče oziroma ne more sprejeti. Ali lahko verjameš ženi, ki jo ljubiš in ki trdi, da pričakuje otroka v moči Svetega Duha? Po človeško gledano Jožef tega nikakor ni mogel verjeti. Le Bog je lahko rešil nastali položaj, tako da je Jožefa v spanju razsvetlil. Jožef dojame skrivnost Mesije, ki je bila zaupana naročju njegove ljubljene izbranke. Vzklika od veselja in zahvaljevanja zaradi Božje ljubezni. Poroči se predčasno in vzame Marijo v svojo hišo.

Kako globoka povezanost se je spletla med Jožefom in Bogom v očetovski ljubezni do otroka Mesije. Kakšno veselje ga je navdajalo skupaj z Marijo, ko sta doživljala, da soustvarjata skupaj z Božjo ljubeznijo. Njuna ljubezen ni bila posesivna. Otroka, ki se bo rodil in ga bo treba vzgajati, sta občudovala. Starši tudi dobro veste, da se rojstvo ne zgodi kar samo od sebe. Koliko veselja in ljubezni lahko prebujata v nas sprejemanje Deteta Jezusa, našega Boga z nami, ki potrebuje družino. Potrebuje naše družine, dragi bratje in sestre. Vsem želim blagoslovljen božič!